

Publicerad 2019-12-09 18:02 av Gunnar Hilén

sjuk teknik och sjuka människor

Vår tids Kallocain

Boyes bok talar om rädslan för ett likriktat samhälle där polis och militär kontrollerar medborgarna med hjälp av en drog; kallocain, som dock i stället visar sig öppna upp människornas hjärtan och låta dem komma i kontakt med längtan efter kärlek.

I fredags kväll såg jag mig plötsligt befinna mig i Hemköps butik snett mittemot T-Centralen.

När jag skulle betala hittade jag endast dessa förargliga automater....halvrobotar som jag kallar dem. De kommer naturligtvis snart att bytas ut mot "riktiga" robotar som sköter transaktionen livsmedel mot betalning, betydligt smidigare.

Tre gånger under fem minuter fick jag lov att påkalla levande hjälp pga att gurkan från okänt land saknade streckkod och att hela maskineriet låste sig pga mina alltför flaxande och okontrollerade tryckningar fram och tillbaka.

Jag skrek tyst och svor tyst för mig själv över detta totala vansinne som borde ha sparat tid men som i stället tog två gånger så lång tid i anspråk för sa. sex varor att betala för.

Jag skakade av ilska över detta och den framtidsvision det gav mig. Jag hade dessutom helt plötsligt blivit mycket, mycket pissnödig.

För att klara av detta ärende var jag tvungen
att ta tre rulltrappor upp och mötas av en
automat som skulle ha krävt mig
på tio riksdaler men som kvällen till ära
visade sig vara sönder.
Sålunda kunde jag bli av med min urin
helt utan att lätta på pungen.

Väl ute på gatan fick jag för mig att vilja
lyssna på lite julmusik för att lugna nerverna.

Det visade sig att S:t Clara Kyrka, där Nils
Ferlin står staty, skulle ge en adventskonsert
om en halvtimme. Jag slog ihjäl de trettio
minuterna på en kall bänk inne i SL:s lokaler.

Kyrkan blev knappt halvfull. Vi sjöng en
okänd psalm tillsammans. Sedan började
mannen där framme att presentera sin fru,
sin långa, vuxna, vackra dotter och en
svart pojke i tio-års-åldern på trummor.
Adopterad ?

Det här skulle inte bli nån vanlig julguds-
tjänst eller kväll med bara julsånger inför
advent.

Det var Jesus för hela slanten. Armar flaxandes
högt upp i luften. Lofsånger. Spontanism ???

Jag hade hamnat på ett modernt väckelsemöte
som skulle pågå i timmar.
Troligtvis med "liikutuksia" ...hänryckningar
och tungomålstalande.

Det luktade Amerika. Det luktade pengar.
Fotograferna sprang som vettvillingar
fram-och-tillbaka för att föreviga spektaklet.
Antagligen anställda av Jesus-gänget.

Det här var min fredag. En ny version

av black friday.

Hade jag inte varit så otroligt nykter
så hade de kunnat sluta mycket illa.

Så kändes det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten